

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 60 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasad 48 i 49 rozporządzenia nr 2868/95;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

— nie zachodzi przypadek narażenia na działanie po stronie konsumentów lub załogi zakładu;

— ponowne badanie HHPA opiera się na starych i wyczerpanych danych;

— ponowne badanie nie uwzględnia miarodajnych danych.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2013 r. — Polynt SpA i Sitre Srl przeciwko ECHA

(Sprawa T-134/13)

(2013/C 129/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polynt SpA (Scanzorosciate, Włochy) i Sitre Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i uzasadnioną;
- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji ED/169/2012 ECHA w sprawie włączenia cykloheksanu-1, 2- dikarboksyłowego, cis-cykloheksanu-1,2- dikarboksyłowego oraz trans-cykloheksanu-1, 2- dikarboksyłowego (zwanymi dalej „HHPA”) jako substancji spełniających zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ („REACH”) kryteria z art. 57 lit. f) tego rozporządzenia, w zakresie dotyczącym HHPA i ich monomery;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oceny lub naruszenia prawa: a) alergeny inhalacyjne nie podpadają pod zakres art. 57 lit. f) REACH oraz b) ECHA nie dostarczyła ani wystarczającego uzasadnienia, ani dowodów, że MHHPA stanowią „substancji budzące równoważne obawy” jak czynniki rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość („CMR”) kategorii 1, ponieważ:

- środki CMR wywołują nieodwracalne skutki, natomiast w przypadku MHHPA uczulające działanie na drogi oddechowe nie ma nieodwracalnego skutku;

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony. Skarżące nie miały okazji do obrony w odpowiednim zakresie z uwagi na brak obiektywnych kryteriów dla oceny, czy w przypadku substancji chodziło o substancję budzącą równoważne obawy zgodnie z art. 57 lit. f) REACH, w szczególności w przypadku alergenów inhalacyjnych, takich jak HHPA oraz z uwagi na fakt, że ECHA nie wzięła pod uwagę wszystkich informacji, jakie dostarczyli przedstawiciele tego sektora przemysłu w terminie do dostarczenia stanowisk.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. ECHA dokonała względem HHPA wyboru środków i poprzez zaszeregowanie HHPA jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy przysporzyła skarżącym niedogodności, które z punktu widzenia realizowanych celów są nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2013 r. — Hitachi Chemical Europe i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-135/13)

(2013/C 129/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hitachi Chemical Europe GmbH (Düsseldorf, Niemcy), Polynt SpA (Scanzorosciate, Włochy) i Sitre Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i uzasadnioną;
- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji ED/169/2012 ECHA w sprawie włączenia bezwodnika metyloheksahydroftalowego, 4 metyloheksahydroftalowego, bezwodnika 1-metyloheksahydroftalowego i bezwodnika 3-metyloheksahydroftalowego (zwanymi dalej „MHHPA”) jako substancji spełniających zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ („REACH”) kryteria z art. 57 lit. f) tego rozporządzenia, w zakresie dotyczącym MHHPA i ich monomery;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie lub oczywistego naruszenia prawa: a) alergeny inhalacyjne nie podpadają pod zakres art. 57 lit. f) REACH oraz b) ECHA nie dostarczyła ani wystarczającego uzasadnienia, ani dowodów, że MHHPA stanowią „substancje budzące równoważne obawy” jak czynniki rakotwórcze, mutagenne lub środek działający szkodliwie na rozrodczość („CMR”) kategorii 1, ponieważ:
 - środki CMR wywołują nieodwracalne skutki, natomiast w przypadku MHHPA uczulające działanie na drogi oddechowe nie ma nieodwracalnego skutku;
 - nie zachodzi przypadek narażenia na działanie MHHPA po stronie konsumentów lub załogi zakładu;
 - badanie MHHPA oparte jest na starych i nieaktualnych danych;
 - badanie nie uwzględnia miarodajnych danych;
 - badanie w pierwszej kolejności oparte jest na analogii z inną substancją, co z naukowego punktu widzenia jest wątpliwe i co ukazuje, że dla celów badania MHHPA zastosowano jedynie niewielką ilość ograniczonych danych.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony. Skarżące nie miały okazji do obrony w odpowiednim zakresie z uwagi na brak obiektywnych kryteriów dla oceny, czy w przypadku substancji chodziło o substancję budzącą równoważne obawy zgodnie z art. 57 lit. f) REACH, w szczególności w przypadku alergenów inhalacyjnych, takich

jak MHHPA oraz ponieważ ECHA nie wzięła pod uwagę wszystkich informacji, jakie dostarczyli przedstawiciele tego sektora przemysłu w terminie do dostarczenia stanowisk.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. ECHA dokonała względem MHHPA wyboru środków i poprzez zaszeregowanie MHHPA jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy przysporzyła skarżącym niedogodności, które z punktu widzenia realizowanych celów są nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2013 r. — Saferoad RRS przeciwko OHIM (MEGARAIL)

(Sprawa T-137/13)

(2013/C 129/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Saferoad RRS GmbH (Weroth, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Czychowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 stycznia 2013 r. w sprawie R 2536/2011-4 oraz uchylenie decyzji eksperta z dnia 23 listopada 2011 r. w zakresie dotyczącym odrzucenia zgłoszenia.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MEGARAIL” dla towarów i usług z klas 6, 19 i 37

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania